

Добро би било да догете до 10-го или 11, най дуже 12 по Римскому, за да не говору опетъ коеща. И Директоръ е данасъ споменуо,, да трѣба раніе бити овде.

Немаючи друго любопитно желяу да догете здравъ, али и мене да нагете здравъ, остаемъ.

Поздравите ми Вашегъ брата, прѣмъ да га не познаемъ.

Вашъ приятель: Савва Ил. Доброплодний
Карловець 23/5 Септември 1854 г.

*Приятелю Коста Папа Павловичъ
(отъ сетнѣ Докторъ Павловичъ изъ Ловичъ)
у Златний Прагъ.*

Приехъ ти писмото и разумѣхъ защо ми пишешъ. Друго Ваше писмо не съмъ приемалъ; А колкото, за пари, брате, ако би зналъ моето сегашно положение не би писалъ тѣй. Отъ Турско нѣмамъ никаква помощъ. Книгитѣ ми си стоятъ непродадени. Азъ живѣхъ тука само съ 36 фиор., и 20 крайцара сребро. Плащамъ 10 за кирия, 15 за обѣдъ и вечеря, а другото остава за пранье, за книги, за джобъ харачлъкъ и пр. Освѣнъ това имахъ въ Бечъ 60 фиор. борчъ, ами за дрѣхи, ами за разходка? Виждашъ прочее, че не съмъ по-добръ. Азъ знамъ какви сакантии теглъж, но търпѣж и въздишамъ, до дѣ се отвори малко врѣмето! Азъ или съмъ длъженъ Вамъ, или не, отъ сега всякъ мѣсець ще Ви проваждамъ по 5 фиор. сребро. Толкози добро можъ да Ви сторѣж. Ако имахъ, брате, повече, не щѣхъ тѣй да Ви помагамъ, както нашитѣ Бечлийски скъперници, на които онѣзи година толкозъ хоротувахъ за Васъ, а тий не щѣтъ да знаятъ. Само Г-нъ Антонъ Кирияковъ показва милость; нѣ дано помогне Богъ да свършитѣ курса си. Азъ Ви свричамъ по голѣма помощъ ако помогне Богъ, като се върнѣж и ми отива добръ работата.